

Яковенко Євген Іванович (28.08.1865 р. –17.09.1943 р.)

Євген Іванович Яковенко народився 28 серпня 1865 році в селі Шишаки Полтавської губернії. Батько його був армійським офіцером. Дев'ятнадцятирічним юнаком Євген Іванович вступає на природничий факультет Петербурзького університету. У 1887 р. за активну участь у революційному русі був заарештований. У 1888 р. засуджений і висланий в Східний Сибір на 5 років. І там Є. І. Яковенко залишався на революційних позиціях, беручи участь у виданні газети «Восточное обозрение» в Іркутську і редагуючи в ній розділ хроніки громадського життя. В ній він ухитрявся дотепно повідомляти про революційні події в Європі. Інколи писав також редакційні статті, в яких викривав хабарництво і свавілля місцевих чиновників, відстоював усе, що могло сприяти народній освіті і вивченню багатств Сибіру, боровся за відкриття місцевого університету, захищав інтереси робітників і політичних в'язнів. Після відбуття заслання, Є.І.Яковенко у 1894 р виїхав за кордон, продовжив медичні студії в Швейцарії та Німеччині. У 1897 р. у Вюрцбурзькому університеті одержав звання доктора медицини і повернувся на батьківщину.

З 1899 по 1917 рік Євген Іванович працював земським санітарним лікарем у Херсонському повіті. Він заклав основи шкільно-санітарної справи в Херсонській губернії, був першим викладачем епідеміології в Херсонській фельдшерській школі. За його ініціативою в Херсоні з'явилася перша і зразкова санітарно-бактеріологічна лабораторія.

Є. І. Яковенко брав активну участь у громадській роботі, був постійним та активним учасником губернських і Пироговських з'їздів лікарів, багаторазово обирався одним з директорів Херсонської громадської бібліотеки. Склав ряд санітарно-статистичних оглядів по характеристиці санітарного стану населення Херсонського повіту.

Після Лютневої революції 1917 року губернськими демократичними зборами Євген Іванович був обраний на посаду міського голови, а також головою Херсонського губернського земства, і відзначився тим, що звільнив з в'язниці політичних в'язнів і несправедливо засуджених.

У 1918 році Є. І. Яковенко працював товаришем міністра народного здоров'я й опікування Української Держави. У 1919 р працював в Одесі в Комітеті по боротьбі з епідеміями. В 1924 р. очолив статистичний відділ Наркомату охорони здоров'я РСФР.

Останні два десятиліття свого життя Є. І. Яковенко віддав науковій та викладацькій роботі. Євгена Івановича Яковенка обирають професором

кафедри гігієни у 1-му Московському медичному інституті. Одночасно він займається літературно-публіцистичною діяльністю. Його перу належить визначна монографія «Медицинская статистика» (М.,1924), «Гигиена ручного труда» (М.,1929) та ряд статей з медичної статистики в журналах «Гигиена и эпидемиология», «Врачебное дело» тощо.

Похований він на Полтавщині у Шишаках на Фурманівському кладовищі.

Довідкова інформація:

1884 р. – вступив на природничий факультет Петербурзького факультету.

1888-1894 рр. - засуджений і висланий в Сибір.

1897 р. – закінчив Вюрцбурзький університет (Німеччина).

1899-1917 рр. - земський санітарний лікар в Херсонському повіті.

1917 р. - міський голова, голова Херсонського губернського земства.

1918 р. - товариш міністра народного здоров'я й опікування Української Держави.

1919 р. - працював в. Одесі в Комітеті по боротьбі з епідеміями.

1924 р. - очолив статистичний відділ Наркомату охорони здоров'я РСФР.

1929р. – [?] - професор кафедри гігієни у 1-му Московському медичному інституті.